

El Director.
J. Colom y Borrrell

Any IV

Sant Feliu de Guixols 7 Noviembre de 1908

Núm. 193

Preus de subscripció:

Un any Pessètes 5'00
Trimestre » 1'50
Número solt » 0'10

Pagos adelantats.

EL FARO

ADVERTENCIES:

No 's retornen els originals.
Remitits, anuncis i esqueles mortuòries a preus convencionals.

Redacció i Administració:
Carrer de la Rutlla, 21.

SETMANARI DE L'EMPORDÀ

No cal recomenar ja a l'important casa exclusiva en GÉNEROS DE PUNT

J. VILARET XARNACH;

preus y la llur indisputable formalitat.

Immens es l'assortit que posseeix pera l'actual temporada, com ho hem pogut comprovar ab la varietat de novetats en **Samarretes, Calsotets, Jerseys, «Refajos», Toreras, «Corpiños», «Cubrecorsés», Jalecos, Nubes, Mocadors, Manteletas, Capes, Valones, Cossos, Jonolleres, Mánegues, Punys, Peus de mitja, Ventreres, Trajos de bany, Mitges, Mitjons, Guants, Mitenes, Confortants, Barretines, «Maillots», «Brexiers», etc.**

FABRICACIÓ ESPECIAL PERA ENCARRECS A MIDA

LA UNION Y EL FENIX ESPAÑOL

COMPANYIA DE SEGURS REUNITS
CONTRA INCENDIS I SOBRE LA VIDA

Agent: Josep Rodas Valls, Professo, 2 i 10 - San Feliu de Guixols.

Articles paradòsics

Am motiu d'uns Jocs Florals.

Arrocegat per uns amics, acabo d'assistir als Jocs Florals de Girona. El Sr. Fabrelles, per absència de M. Costa i Llovera, president del Jurat, ha llegit el discurs qu'el poeta mallorquí ha enviat. Magistral com es, ha resultat ensopidor: sempre ni resulta d'ensopidor el discurs del president. El Sr. Torroella, oferint propiciatoria victima a l'altar d'Habitut, ens ha dat a conèixer la memoria de secretari. S'es proclamada reina de la Festa; unes verges blanques i uns senyors negres l'han acompanyada al seial d'honor entre aplaudiments del públic i envejoses mirades de preterides. La Flor Natural am qualche frase carnal i irreverent, es per altra banda soperba. No m'ha desagradat tampoc el primer accèssit de mon amic en J. Tharrats.

He llambregat al públic, de cares tolerants fins a la jòia, som enrahonat am conexeuses, i jo el poeta quin bressol gronxaren les reaccionaries mans dels Jocs Florals, he sortit del teatre, a ont en aquesta diada sembla que deuria regnar la vivificant Poesia.

Bès d'axò. Els nostres Jocs Florals, com casi tots, son: un contracte onerós per les dugues parts. El públic s'obliga tàcitament a suportar pesades lectures de discursos i composicions premiades, latoses sempre per impropies del lloc —teatre espositiu de belleses i vestits de senyora —del temps—hora de mitjdiada—i de l'auditori—l'immensa majoria del públic està incapacitat per la veritable literatura, am perdó dit.— En cambi d'aquesta desventatja, el públic té dret a matar al temps d'una manera decorosa i a veure la Reina de la Festa i Cort d'Amor; es dona aires d'intel·lectual, pot veure i ser vist i té ocasió de relacionarse am persones dignes.

L'empresa, creguent de bona fè que fa una obra de cultura, treu sombrers de Setmana Santa, trafica en greus afers i de passada llegex noms de les propies persones en fulles volants i diaris. En cambi trevallà i se sacrifica.

No obstant i axò, els Jocs Florals triomfen i prosperen, perquè en els ànims d'empresa i públic poden més les ventatges que 'ls perjudicis, i per una raó definitiva que en part està involucrada en lo que som dit: la curiositat. Es l'atracció qu'arrocega les moltituts quan s'ensenya algún tiburó pescat de fresc en aigues de San Feliu de Guixols, que fa reunir la plebs a l'entorn d'un saltimbanquis, que porta riuades d'inconients a l'arribada d'un monstre polític...

Jo tinc un plan magnific per a dexar als Jocs Florals totes ses ventatges posant a l'ensemps remei a sos inconvenients. Es llensen a la premsa noms d'autors premiats, de presidents, vocals i secretaris; però a l'engròs. A fi de que a la Directiva ò al Jurat hi tinguin cabuda totes les afamades i xorques miloques, s'hi afegexen a més de vocals, una trentena de, diguemlos consonants, i el dia de la repartició de premis ò Festa dels Jocs, no queda en els pisos un sol tarot arreconat. A-

Indicador Religios

Dia 8, diumenge.—Lo Patrocini de Nostra Senyora.—*Funció reglamentaria de las Filles de María, a les hores de costum.*

Dia 9, dillans.—S. Teodor, mrs; en Balagué la festa del *Sant Crist*.

Dia 10, dimars.—S. Andréu Avelí, cf.

Dia 11, dimecres.—S. Martí, b. i cf.—*Comensa la Santa Missió.*

Dia 12, dijous.—S. Martí, p. i mr.

Dia 13, divendres.—S. Estanisláu de Kostka, cf., novici de la Companyia de Jesús i Protector de la joventut.

Dia 14, dissapte.—S. Eugeni I, arquebisbe.

Document espiritual.—El dia del Patrocini de Nostra Senyora se pot guanyar I. P.: condicions, confessió, comunió, assistencia a la Missa Major ò conventual, pregant per les intencions del Papa.

Notes de la setmana

¿Qui li possa l'esquilla al gat?

Al escrijurer aquestes ratlles, el Rei está acabant la segona part del seu viatge á Catalunya. Per quan de retorn arribi a Madrid ell i en Maura se pronostican gran acontexements amb motiu de l'interpelació que, ab bombo i platets, ve anunciantse desde fa alguns dias sobre certs actes realisats a Catalunya durant l'estada de D. Alfons.

Are be; aquesta interpelació es una pilota que deu ésser tirada a n' en Maura i que 's fan passar de má en má els que 's diuen directores de l'opinió nacional, quan se fan càrrec de que, al arribar a la part llastimosa ò sigui a l'hora de tirar-la, tot-hom s'esquivará les mosques per por a que la pi-

lota, de retruc, fassi blanc entre els matexos iniciadors de la terrible pensada.

Primerament se va dir qu' en Moret romperia el foc, després va dirse que ho faria en Canalejas; aquest, no content ab la missió, ho va encarregar el bullanguer Romanones, qui va desempellegarsen tot seguit enredant al futur monárquic D. Melquiades Alvarez; i are resulta qu' aquest tampoc ne té ganes, de manera que vindrá l'hora de l'interpelació i encar no estará determinat «qui tindrà que posar l'esquilla al gat».

En Maura, entretant, els deixa dir i acompanyant a D. Alfons van recorreguent tots dos les comarques catalanes, veyent d'aprop la nostra industria i lo que deu ferse pera que 'l moviment ascendent del comers de Catalunya, altament profitós pera tot Espanya no trobi entrebancs i pel contrari l'acció del govern obri nous camins d'esperansa encoratjadora.

En Maura deu pensar, i ab això está en lo cert, que tots els que volen censurar-lo amb motiu del viatge a Catalunya tenen mes afició a les pomes ministerials que a les pilotes ofensives i perilloses. En Moret, en Canalejas, en Romanones i en Melquiades Alvarez a tots ells hi agrada mes consumir habanos, tranquilament acomodats en una poltrona darrera la taula de ministre, que desde un escó del Congrés fer «una hazaña» amb moltes probabilitats de sortirne ab el cap trencat.

Amb aquests antecedents no cal espantarse, ja que la sanc no arriverá al riu.

Si els éxits d'en Maura a Catalunya produexen indigestions els seus enemics que prenguin paciència, que molt més s'indigestan les boles qu'ells fan passar en el poble, quant per pocs mesos s'els deixa qu'es batussin uns ab altres tot dientse representants de la «opinió liberal española».

FABIUS.